

dant Forslag til Udførelse; dertil kender jeg ham for godt. Paa den anden Side maa jeg ogsaa være enig med ham i, at en fornem Hund bider ligesaa godt som en fattig Hund, og at i det Hele taget en Fjendalers-Hund forarsager ligesaa megen Gene som en Todalers. Men derimod troer jeg ogsaa, han vil indrømme mig, at jo færre Hunde der er, des mindre Gene havest der af dem, og jeg troer, at det vil bidrage betydeligt til Hundeholdets Formindskelse, naar en Skat som den, der nu er under Omhandling, bliver paalagt. Det følger nemlig ligefrem af Sagens Natur, at Folk i Almindelighed ikke vilde give en saa meget større Afgift for at beholde en Hund; men jeg har derhos ogsaa af min egen Erfaring et Exempel paa, hvormeget selv et mindre Skattepaalæg kan udvirke i denne Henseende. Det er jo nemlig bekjendt, at der er en Plakat af 1824 angaaende Hundehold i Kjøbstæderne, som i alt Væsentligt slutter sig til Bestemmelserne for Kjøbenhavn, navnlig med Hensyn til, at alle Hunde skulde have Tegn, med den Undtagelse, at der efter den nævnte Plakat kun kræves 1 Rd. for en Hund. Denne Plakat var i en lang Arrække ikke bleven paaseet overholdt i Odense, og der var af den Grund kommen en utaalelig Mængde Hunde. Jeg paalagde derfor Politimesteren at bringe den i Udførelse, og efter at det var steet og nøiagtigt overholdt i et eller to Aar, var Hundenes Antal betydeligt indskrænket, og siden den Tid har man ikke hørt klage over, at der var for mange. Hvad det angaaer, som man har anført fra Følelsens Side — om jeg saa maa sige — saa vil jeg gjerne indrømme, at der kan være saadanne Tilfælde, hvor en fattig Mand eller Kone har en Hund, der paa en Maade er deres eneste Glæde og derfor vilde være dem høist ubehagelig at miste. Jeg har selv høit lignende Exempler, dengang da jeg satte denne Plakat i Virksomhed, og det gjorde mig ved et Par Leiligheder ondt for de Paa-gjældende; men jeg søgte paa den simpleste Maade at afhjælpe de Ulemper, der vare flydte deraf, og det Samme vil vel tildeels kunne skee i andre saadanne enkelte Tilfælde. Det bliver ialtsald ogsaa kun enkelte Tilfælde, men i

Almindelighed troer jeg, at Udførelsen af den foreslaaede Bestemmelse i det Hele taget vil medføre, hvad der er tilstgjet derved.

Hvad angaaer de Vædringsforslag, som ere stillede af den ærede Landssthingsmand, der sidder i Nærheden af mig (Vjerring), saa troer jeg ikke, at der egentligt ved dem vil opnaaes det, som er tilstgjet. Foruden hvad der allerede er anført derimod, maa jeg tilføie, at jeg troer, at disse Forslag vilde være meget gode og nyttige og ogsaa kunde blive gennemførte i de Tilfælde, hvor der er Frygt for Hundesygdom eller deslige, men at, naar de skulde være staaende og bestandig gjælde, vilde det snart vise sig, at de ikke vilde blive nøie overholdte, men snart gaae i Glemmebogen; der er for megen Uleilighed forbundet med disse Bestemmelser, til at de nøiagtigt kunne overholdes i længere Tid. — Idet jeg altsaa vil stemme for Lovforslaget, har jeg dog troet at burde tilføie en Undtagelse med Hensyn til saadanne Hunde, som holdes af Nødvendighed eller til særdeles stor Nytte. En saadan Undtagelse har været indrømmet ogsaa ved de foresaaende Leiligheder, hvor Hundeskatten blev indført; da denne ved Placaten af 1815 var indført ganske almindeligt for Kjøbenhavn, blev der snart efter, nemlig ved en Resolution af 11te December 1816, der blev bekjendtgjort ved Politieplacat af 27de Januar 1817, gjort en Undtagelse med Hensyn til saadanne Hunde, som holdtes lænkede, og der blev fastsat visse Bestemmelser for at paasee, at der ikke steet nogen videre Lovovertrædelse. Efterat den for af mig citerede Placat af 29de October 1824 var udkommen for Kjøbstæderne, blev der kort efter forespurgt hos Cancelliet, om den var anvendelig med Hensyn til Lænkedynde, og der blev svaret af Cancelliet ved en Resolution af 1825, at den naturligvis ikke var anvendelig paa disse. Saaledes troer jeg, at de Bestemmelser, som allerede existere, fuldkomment hjemle det Tillæg, som jeg har formeent, at der burde gives nærværende Lovudkast; jeg troer heller ikke, at den ærede Justitsminister vil have noget Væsentligt derimod at erindre, og saaledes anbefaler jeg dette Forslag til Vedtagelse.